

॥ ४ ॥ सौवर्णः शलभाः सुवर्णः कृष्णगरुवर्णद्रव्यमीना इति संज्ञितं तन्मयाः तेषु हि नीलवर्णेषु तपनीया रस्य स्वर्णभूषणा मिश्री भन्ते सुवर्णश्च सुवर्णाच कृष्णगरुमखांतरे इति विश्वः सुवर्णमणयः स्वर्णविंदवः शोभनवर्णमणिस्त्वचितत्वाद्वासुवर्णमणिचित्रत्वं ॥ ५ ॥ साहस्राः सहस्रशः संख्याताः लोमवाहिनः पत्रवंतः लोमलेदिन इत्यर्थे उपासंगे निषंगे ॥ ६ ॥ विपाठाः स्थूलदंडा बाणविशेषाः विपाठः स्थूलदंडः स्यादितिकस्पदुः गार्धपत्राः गृध्रपत्रवाहिनः शिलाशिताः शिलायां तीक्ष्णीकृताः पीताः कर्मारेण ते जनजलं पायिताः सर्वायसाः कंबलं लोहमयाः काष्ठदंडरहिता इत्यर्थः ॥ ७ ॥ बराहकर्णाकारैः शल्यैः व्यामिश्रान् युक्तान् धारयते शरान् चित्ररूपानेवेति भावः ॥ ८ ॥ चंद्रविबार्धवदृशं नयेषां अर्धचंद्राकारा इत्यर्थः ॥ ९ ॥ पूर्वैरुपरि स्थैरैः उपलक्षिताः सुवाससः सुपुंखा बाणा एव उत्तरैरपभागैः हेमपुंखैः सुवर्णधाराचित्रितैः ॥ १० ॥

सूर्यायत्र च सौवर्णस्त्रियोभासं तिदं शिताः ॥ तेजसा प्रज्वलंतो हि कस्यैतद्गुरुत्तमं ॥ ४ ॥ शलभायत्र सौवर्णास्तपनीयविभूषिताः ॥ सुवर्णमणिचित्रं च कस्यैतद्गुरुत्तमं ॥ ५ ॥ इमे च कस्य नाराचाः साहस्रालोमवाहिनः ॥ समंतात्कलयौताग्रा उपासंगे हिरण्मये ॥ ६ ॥ विपाठाः पृथवः कस्य गार्धपत्राः शिलाशिताः ॥ हारिद्रवर्णाः सुमुखाः पीताः सर्वायसाः शराः ॥ ७ ॥ कस्यायमसितश्चापः पंचशार्दूललक्षणः ॥ बराहकर्णव्यामिश्रान् शरान् धारयते दश ॥ ८ ॥ कस्येमे पृथवो दीर्घाश्चंद्रविबार्धदर्शनाः ॥ शतानि सप्ततिष्ठन्ति नाराचारुधिराशनाः ॥ ९ ॥ कस्येमे शुक्लपत्राभैः पूर्वैरर्थैः सुवाससः ॥ उत्तरैरायसैः पीतैर्हेमपुंखैः शिलाशितैः ॥ १० ॥ गुरुभारसहोदिव्यः शात्रवाणां भयंकरः ॥ कस्यायं सायको दीर्घः शिलीपृष्ठः शिलीमुखः ॥ ११ ॥ वैयाघ्रकोशो निहितो हेमचित्रत्सरुर्महान् ॥ सुफलश्चित्रकोशश्च किंकिणीसायको महान् ॥ १२ ॥ कस्य हेमत्सरुर्दिव्यः खड्गः परमनिर्मलः ॥ कस्यायं विमलः खड्गो गव्ये कोशे समर्पितः ॥ १३ ॥ हेमत्सरु रनाधृष्यो नैषध्यो भारसाधनः ॥ कस्य पांचनखे कोशे सायको हेमविग्रहः ॥ १४ ॥ प्रमाणरूपसंपन्नः पीत आकाशसन्निभः ॥ कस्य हेममये कोशे सुतप्ते पावकप्रभे ॥ १५ ॥ निखिंशो यंगुरुः पीतः सायकः परनिर्व्रणः ॥ कस्यायमसितः खड्गो हेमविंदुभिरावृतः ॥ १६ ॥ आशीषिषसमस्पर्शः परकायप्रभेदनः ॥ गुरुभारसहोदिव्यः सपत्नानां भयप्रदः ॥ १७ ॥

शिलीमेकी पृष्ठे चित्ररूपेण यस्य परिचयार्थं शिलीमुखो भेक्या मुखमिव मुखं यस्य सायकः खड्गः शरे खड्गे च सायक इत्यमरः ॥ ११ ॥ वैयाघ्रकोशे व्याघ्रचर्मकोशे त्सरुः खड्गादिमुष्टौ स्यादित्यमरः सुफलः शोभनभल्लिकः फलं शस्त्राये व्युष्टि लाभयोरिति विश्वः किंकिणीयुक्तः सायकः ॥ १२ ॥ गव्ये गोचर्मजे ॥ १३ ॥ नैषध्यो निषधदेशजः पांचनखे अजचर्मजे पंचनखोजे कूर्मे इति विश्वः हेमविग्रहः सुवर्णेनालंकृतदेहः ॥ १४ ॥ आकाशसन्निभः कृष्णभास्वरः ॥ १५ ॥ निखिंशः त्रिशतोऽंगुलिभ्यो निर्गतः त्रिशदंगुलाधिकः सायकः खड्गः परेषां शस्त्रेण निर्गतो ब्रणो यस्य परानभिभूतः शिष्य इति पाठे पुरुषद्वयेनोद्यमानासांगीति प्रसिद्धा तद्योग्यः ॥ १६ ॥ १७ ॥